

Bruksela, 8 czerwca 2018 r.
(OR. en)

9932/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0233 (COD)

FISC 260
ECOFIN 596
CODEC 1014

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	8 czerwca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 443 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 443 final.

Załącznik: COM(2018) 443 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.6.2018
COM(2018) 443 final

2018/0233 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

{SWD(2018) 323 final} - {SWD(2018) 324 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W dniu 2 maja 2018 r. Komisja przyjęła pakiet dotyczący kolejnych wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027¹. Komisja wystąpiła z propozycją nowego, nowoczesnego długoterminowego budżetu, ściśle dostosowanego do priorytetów politycznych Unii 27 państw członkowskich. Proponowany budżet łączy nowe instrumenty ze zmodernizowanymi programami, aby efektywnie realizować priorytety Unii. W oparciu o te podstawy Komisja proponuje nowy program Fiscalis w dziale budżetu „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa”. Program ten przyczyni się do poprawy funkcjonowania polityki podatkowej, w tym współpracy administracyjnej, i będzie wspierał organy podatkowe, jak opisano w komunikacie dołączonym do wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych².

Niniejszy wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania dzień 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

• Przyczyny i cele

Unijne i krajowe organy podatkowe wciąż zmagają się z problemem niedostatecznych zdolności działania i niedostatecznej współpracy – zarówno w ramach UE, jak i z państwami trzecimi – by móc wykonywać swoje zadania w sposób wydajny i skuteczny. Muszą one zapewnić szybką i jednolitą reakcję na pojawiające się problemy, takie jak oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania, cyfryzacja i nowe modele biznesowe, a równocześnie zapobiegać niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym w transakcjach transgranicznych zarówno dla obywateli, jak i przedsiębiorców. Tendencje te powodują ciągle nowe wyzwania w zakresie funkcjonowania i skuteczności działania krajowych organów podatkowych. Organy te domagają się lepszych i innowacyjnych sposobów wykonywania swojego głównego zadania, jakim jest pobór podatków, które zasilają bezpośrednio budżety krajowe, a pośrednio – budżet Unii. W związku z tym Komisja przedkłada wniosek dotyczący programu Fiscalis obejmującego środki i budżet, które będą wspierały politykę podatkową i organy podatkowe poprzez działania w zakresie budowania zdolności administracyjnych i zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT) oraz współpracę operacyjną.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejszy wniosek jest zgodny z programem Komisji dotyczącym zapewnienia sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego w Unii, między innymi w celu zapewnienia zdolności organów podatkowych państw członkowskich do poboru podatków. Wiele z inicjatyw przyjętych w tych ramach ma na celu zwiększenie przejrzystości podatkowej i zacieśnienie współpracy administracyjnej, między innymi poprzez wymianę istotnych informacji podatkowych. Proponowany program Fiscalis zapewni środki budżetowe i inne środki w celu wspierania i realizacji tych interwencji regulacyjnych³. Ważnymi

¹ COM(2018) 322 final.

² COM(2018) 321 final.

³ Przykładami interwencji regulacyjnych są między innymi:

- dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1;
- dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od

elementami tej współpracy administracyjnej są odpowiednie europejskie systemy elektroniczne, które konkretnie umożliwiają organom podatkowym państw członkowskich wymianę informacji.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Niniejszy wniosek jest zgodny z innymi zaproponowanymi programami działania UE, które realizują podobne cele w pokrewnych dziedzinach kompetencji, a należą do nich zwłaszcza:

- program „Cła”⁴, w ramach którego wspiera się współpracę w dziedzinie cel;
- Program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych⁵, który służy zwalczaniu nadużyć finansowych w celu ochrony interesów finansowych Unii zgodnie z art. 325 TFUE;
- Program na rzecz jednolitego rynku⁶, w ramach którego wspiera się działania UE na rzecz lepszego funkcjonowania jednolitego rynku;
- Program wspierania reform⁷, który pomaga poszczególnym krajom UE w budowaniu bardziej skutecznych instytucji, mocniejszych ram zarządzania i efektywnej administracji publicznej.

Ponadto w dziedzinie IT możliwe są dalsze synergie z różnymi inicjatywami unijnymi, takimi jak program „Cyfrowa Europa”⁸, wszystkimi programami, w których wykorzystuje się (istotne) systemy elektroniczne, inicjatywą dotyczącą ponownego wykorzystania elementów składowych⁹ instrumentu „Łącząc Europę”, europejskimi ramami interoperacyjności¹⁰, planem działania na rzecz normalizacji ICT¹¹, planem działania dotyczącym FinTech¹², programem „Horyzont Europa”¹³ lub pracą Unijnego Obserwatorium i Forum ds. Łańcucha Bloków¹⁴ i innymi inicjatywami dotyczącymi nadużyć finansowych i zagrożeń dla cyberbezpieczeństwa.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Ważna część programu Fiscalis dotyczy wspierania wymiany informacji między państwami członkowskimi w ramach współpracy administracyjnej w obszarze podatków w Unii

wartości dodanej, Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1;

- rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych, Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 1;

- dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń, Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1.

⁴ COM(2018) 442.

⁵ COM(2018) 386.

⁶ COM(2018) 441.

⁷ COM(2018) 391.

⁸ COM(2018) 434.

⁹ <https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/CEF+Digital+Home>

¹⁰ COM(2017) 134.

¹¹ https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/ict-standardisation_pl

¹² https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/fintech_pl#action-plan

¹³ https://ec.europa.eu/info/designing-next-research-and-innovation-framework-programme/what-shapes-next-framework-programme_pl

¹⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/european-commission-launches-eu-blockchain-observatory-and-forum>

Europejskiej. Odpowiednie ustawodawstwo unijne dotyczące współpracy administracyjnej przewiduje korzystanie przez państwa członkowskie z europejskich systemów elektronicznych. Niniejszy wniosek stanowi, że Komisja i państwa członkowskie dopilnują, by europejskie systemy elektroniczne, o których mowa w rozdziale IV, były odpowiednio opracowane i eksploatowane. W związku z tym we wniosku przewidziano, że będą one regularnie koordynowały swoje działania i dokonywały uzgodnień co do wszystkich aspektów niezbędnych do zapewnienia operacyjności, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia europejskich systemów elektronicznych. Określono również przepisy dotyczące zadań i obowiązków, które muszą one wziąć na siebie w celu koordynacji tworzenia i funkcjonowania wspólnych i krajowych elementów europejskich systemów elektronicznych w celu zapewnienia ich operacyjności, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia. Powyższe aspekty programu dotyczące budowania zdolności w dziedzinie IT przyczynią się wraz z innymi aspektami dotyczącymi zdolności administracyjnych do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a tym samym uzasadniają oparcie programu na art. 114 TFUE.

Proponowany program Fiscalis obejmuje mechanizmy, środki oraz niezbędne finansowanie mające na celu wsparcie polityki podatkowej i poprawę współpracy między organami podatkowymi. Proponowane środki obejmują między innymi spotkania i podobne wydarzenia ad-hoc, ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach i działania w zakresie budowania kompetencji i zdolności zasobów ludzkich, w których państwa członkowskie i ich przedstawiciele mogą uczestniczyć dobrowolnie. Nadrzędnym celem tych działań jest zacieśnienie współpracy administracyjnej i poprawa zdolności administracyjnych państw członkowskich w obszarze podatków, co uzasadnia skorzystanie z art. 197 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Cele podatkowe UE polegające na zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, na poprawie sprawiedliwości podatkowej i przejrzystości systemu podatkowego, a także na wspieraniu funkcjonowania jednolitego rynku i konkurencyjności nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające indywidualnie. Wspólne zasady, koordynacja i współpraca pomiędzy organami podatkowymi państw członkowskich są niezbędne do realizacji tych celów i stawienia czoła wszystkim związanym z nimi wyzwaniom.

Tak wysoki stopień współpracy i koordynacji można osiągnąć tylko poprzez podejście scentralizowane, najlepiej na szczeblu Unii. Działania w ramach programu Fiscalis są bardziej racjonalne pod względem kosztów, niż w przypadku gdyby każde państwo uczestniczące miało tworzyć własne sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej i opracowywać krajowe rozwiązania IT w odniesieniu do problemów ponadnarodowych. Działania w ramach programu Fiscalis i mechanizmy współpracy umożliwiają ponadto znaczne pogłębienie wzajemnego zaufania między krajowymi organami podatkowymi, które jest niezbędne dla sprawnej współpracy i wspólnego funkcjonowania systemów podatkowych w Unii na jednolitym rynku.

W tym kontekście głównym punktem ciężkości programu Fiscalis będą działania UE na rzecz utworzenia efektywnych mechanizmów (i niezbędnych narzędzi IT) w zakresie współpracy administracyjnej, mających na celu zapewnienie krajowym organom podatkowym bardziej skutecznych środków do walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, a jednocześnie – choć pośrednio – ułatwienie przestrzegania przepisów podatkowych przez podatników.

- **Proporcjonalność**

Zdecydowana większość proponowanego budżetu zostanie przeznaczona na działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT. Wybrane podejście opiera się na modelu architektury informatycznej, w którym europejskie systemy elektroniczne stanowią kombinację elementów wspólnych i krajowych. Model ten uznano za bardziej korzystny od w pełni scentralizowanego modelu architektury informatycznej, ponieważ pozostawia on część odpowiedzialności budżetowej po stronie państw członkowskich, które będą opracowywać krajowe komponenty IT na poziomie krajowym, uwzględniając również krajowe preferencje, wymogi i ograniczenia. Zwiększenie interoperacyjności i wzajemnych połączeń na korzyść rynku wewnętrznego udaje się dzięki temu uzyskać w sposób proporcjonalny.

- **Wybór instrumentu**

Interwencja UE w postaci programu finansowania jest właściwa. Komisja proponuje program będący następcą programu Fiscalis 2020 w formie rozporządzenia.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny retrospektywne / oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W niniejszym wniosku uwzględniono zalecenia końcowej oceny programu Fiscalis 2013 oraz wstępne wyniki trwającej śródkresowej oceny programu Fiscalis 2020. Wynika z nich, że program zapewnia dużą unijną wartość dodaną, buduje zaufanie i wspiera ścisłą współpracę między państwami członkowskimi, a także współpracę z innymi państwami uczestniczącymi (państwa kandydujące i potencjalni kandydaci). Program ułatwia także wdrażanie prawodawstwa UE przy jednoczesnym zwiększaniu wydajności (poprzez łączenie zasobów), zwłaszcza w dziedzinie systemów elektronicznych (ponieważ interwencja na poziomie UE powoduje korzyści skali i obniżenie kosztów prac rozwojowych) i modułów szkoleniowych (ponieważ niektóre organy oceniają interwencję na poziomie UE jako oszczędność czasu i pieniędzy). Uczestnicy zgłaszali również wysokie i rosnące zainteresowanie wspólnymi działaniami (takimi jak w szczególności wizyty robocze, seminaria i warsztaty) jako skutecznymi narzędziami przyczyniającymi się do współpracy i do poprawy jakości wymiany informacji między organami podatkowymi. Jeśli chodzi o program Fiscalis 2020, ustanowienie zespołów ekspertów postrzegane jest jako skuteczne narzędzie do prowadzenia ściślejszej współpracy (regionalnej lub tematycznej) ze względu na szczególne ustalenia dotyczące jego finansowania i jego strukturę operacyjną. Niektórzy uczestnicy zwrócili uwagę na możliwość zwiększenia obecnego podziału środków na korzyść tego działania służącego budowaniu zdolności administracyjnych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

By podeprzeć ocenę *ex ante*, Komisja zleciła wykonanie analizy zewnętrznej, która obejmowała specjalne konsultacje służące zebraniu opinii od wszystkich zainteresowanych stron w szerszym zakresie. Biorąc pod uwagę szczególny zakres programu (jedynymi bezpośrednimi beneficjentami są organy podatkowe), konsultacje te koncentrowały się na organach podatkowych i były prowadzone w formie dyskusji w grupie projektowej, wizyt w państwach członkowskich / studiów przypadku oraz ankiet tematycznych. Działania te zostały uzupełnione rozmowami ze stowarzyszeniami przedsiębiorców, organizacjami non-profit i przedstawicielami świata nauki, jak również uczestnikami programu Fiscalis 2020 i organizacjami międzynarodowymi (jak np. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju).

Analiza zewnętrzna oraz związane z nią konsultacje potwierdziły, że dla organów podatkowych nadchodzą trudne czasy i że istnieje potrzeba ustanowienia ambitnego programu skupionego wokół dwóch głównych wymiarów, a mianowicie: z jednej strony kontynuacji i intensyfikacji budowania zdolności (w zakresie IT i zasobów ludzkich) i działań w formie współpracy na rzecz prawidłowego stosowania unijnych i krajowych przepisów podatkowych, a z drugiej strony wzmocnienia współpracy operacyjnej i skuteczniejszych działań innowacyjnych.

Przeprowadzono otwarte konsultacje społeczne w sprawie funduszy UE w dziedzinie inwestycji, badań i innowacji, MŚP i jednolitego rynku. Zebrano w nich poglądy obywateli między innymi na temat wyzwań politycznych i potrzeb interwencji UE w odniesieniu do kwestii podatkowych.

- **Wiedza ekspertów zewnętrznych**

Komisja zleciła wykonanie analizy zewnętrznej, by podeprzeć ocenę *ex ante* informacjami ilościowymi i jakościowymi. Celem tego zlecenia było określenie najważniejszych sił napędowych kształtujących sektor opodatkowania w okresie po 2020 r., a także problemów napotykanых przez organy podatkowe państw członkowskich, które można by rozwiązywać w ramach przyszłej interwencji finansowej UE, biorąc pod uwagę charakter stwierdzonych sił napędowych i ich skutki.

Analiza ta pomogła Komisji: - w określeniu celów dotyczących podejmowania interwencji na poziomie UE w oparciu o stwierdzone siły napędowe i problemy; - w określeniu możliwych wariantów strategicznych UE dla osiągnięcia tych celów i wdrożenia przyszłej unijnej interwencji finansowej w odpowiedzi na stwierdzone siły napędowe i problemy oraz w ocenie gospodarczych, społecznych i środowiskowych skutków określonych wariantów; - w porównaniu poszczególnych wariantów według ustalonych kryteriów (takich jak efektywność, skuteczność, adekwatność, spójność) i sporządzeniu ich rankingu.

- **Ocena skutków**

Biorąc pod uwagę ciągłość pod względem treści, struktury i wielkości budżetu proponowanego programu Fiscalis w stosunku do poprzedniego programu Fiscalis 2020, ocena skutków została uznana za niepotrzebną. Za bardziej odpowiednie do spełnienia wymogów lepszego stanowienia prawa w sposób proporcjonalny uznano przeprowadzenie oceny *ex ante*.

- **Uproszczenie**

Bieżący program został już dostosowany do podejścia polegającego na skoncentrowaniu się głównie na produktach i rezultatach. Zastosowano w nim wszystkie uproszczenia, na które wskazano w poprzednich ocenach. Główne dodatkowe uproszczenie, którego konieczność stwierdzono, polegałoby na szerszym stosowaniu kwot ryczałtowych / kosztów jednostkowych oraz możliwości przyjmowania wieloletnich programów prac w celu uniknięcia corocznego obciążenia administracyjnego związanego z procedurą komitetową.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Harmonogram przeglądu unijnych programów finansowania jest związany z wnioskiem dotyczącym nowych wieloletnich ram finansowych przedłożonym w dniu 2 maja 2018 r.¹⁵. Zgodnie z tym wnioskiem niniejsze rozporządzenie w sprawie programu Fiscalis uwzględni ramy budżetowe w wysokości 270 mln EUR (według cen bieżących) na lata 2021–2027.

Program Fiscalis będzie realizowany w trybie zarządzania bezpośredniego i w oparciu o priorytety. Przy udziale zainteresowanych stron stworzono programy prac określające priorytety na dany okres.

Program Fiscalis będzie miał wpływ na dochody Unii i państw członkowskich. Nawet jeśli tego efektu nie można skwantyfikować, program ułatwi i usprawni pracę wykonywaną przez organy podatkowe przy poborze podatków bezpośrednich i pośrednich. Poprzez poprawę jakości pracy osiągniętą dzięki współpracy i budowaniu zdolności w zakresie IT i zasobów ludzkich organy podatkowe będą bardziej skuteczne, jeśli chodzi o ochronę interesów finansowych i gospodarczych Unii i jej państw członkowskich.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wpływ proponowanego programu Fiscalis zostanie oceniony w ramach oceny śródkresowej i końcowej, a także bieżącego monitorowania zestawu kluczowych ogólnych wskaźników skuteczności działania. Oceny te będą przeprowadzane zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r.¹⁶, w którym trzy instytucje potwierdziły, że ocena obowiązującego ustawodawstwa i polityk powinna stanowić podstawę dla oceny skutków poszczególnych wariantów dalszych działań. Ocenie będą podlegać wyniki instrumentu w terenie i będzie się ona opierać na wskaźnikach i poziomach docelowych oraz szczegółowej analizie stopnia, w jakim instrument można uznać za odpowiedni, skuteczny, wydajny, spójny z innymi strategiami UE i zapewniający wystarczającą wartość dodaną UE. Oceny będą obejmowały wnioski z dotychczasowych doświadczeń, aby umożliwić wykrycie ewentualnych luk i problemów lub dalsze usprawnienie działań lub ich rezultatów oraz zmaksymalizowanie ich wpływu. Będą one również obejmowały identyfikację i kwantyfikację kosztów regulacyjnych, korzyści i oszczędności.

System sprawozdawczości dotyczącej oceny będzie zapewniał wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby oceny programu, a także dane na odpowiednim poziomie szczegółowości; takie dane i informacje będą przekazywane Komisji w sposób zgodny z innymi przepisami prawa, na przykład, w razie potrzeby, dane osobowe należy anonimizować. W tym celu na odbiorców środków unijnych będą nakładane proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

Rezultaty i produkty programu będą regularnie poddawane ocenie w ramach kompleksowego systemu monitorowania opartego na zdefiniowanych wskaźnikach pod kątem rozliczalności w odniesieniu do stosunku wartości do ceny.

Dane służące do zmierzenia skuteczności wykonania będą pobierane z różnych narzędzi do gromadzenia danych. Głównymi narzędziami przewidzianymi obecnie są formularze

¹⁵ COM(2018) 322 final.

¹⁶ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1-14.

wypełniane po przeprowadzeniu działań, formularze oceny wydarzeń i regularne sondaże urzędników organów podatkowych.

Z uwagi na to, że program odgrywa rolę wspierającą, pomagając organom uczestniczącym państw w wymianie informacji i zwiększaniu ich zdolności, system monitorowania koncentruje się na obserwacji postępów działań w ramach programu w zakresie wskaźników na poziomie produktów. Tam, gdzie to możliwe, monitorowanie polega również na obserwacji wskaźników w dziedzinach związanych z ogólnymi celami programu.

Raz w roku Komisja sporządza sprawozdanie zawierające podsumowanie postępów programu w osiąganiu celów programu działania i związane z nimi wskaźniki produktu i rezultatu.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozdział I – Przepisy ogólne

Zakres programu został dostosowany, aby umożliwić wspieranie polityki podatkowej i organów podatkowych w sposób bardziej kompleksowy w kontekście pojawiających się potrzeb. Podczas gdy ogólnym celem aktualnego programu Fiscalis 2020 jest poprawa prawidłowego funkcjonowania systemów podatkowych w ramach rynku wewnętrznego, proponowany nowy program zapewni wsparcie dla polityki podatkowej i krajowych organów podatkowych, a tym samym będzie lepiej odzwierciedlał potrzeby w zakresie wsparcia związane między innymi z innymi inicjatywami politycznymi na szczeblu unijnym i krajowym. W ten sposób program ma przyczyniać się do zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania oraz zwalczania tych zjawisk, do zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw w przypadku transakcji transgranicznych i ograniczania tych obciążeń, do osiągnięcia pełnego potencjału jednolitego rynku i wzmacniania konkurencyjności UE oraz do promowania i wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych. W związku z tym, nawet jeśli cele programu są przedstawione nieco inaczej i w uproszczony sposób, tj. bez celów operacyjnych, są one nadal zasadniczo równoważne.

Podobnie jak trwający obecnie program Fiscalis 2020 nowy program będzie otwarty na uczestnictwo państw członkowskich, państw przystępujących, państw kandydujących i potencjalnych kandydatów. Zgodnie z ogólną polityką Unii możliwość uczestnictwa w programie przy spełnieniu określonych warunków będą miały również państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa i państwa trzecie zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych porozumieniach zawartych między Unią a tymi państwami.

Sekcja II – Kwalifikowalność

Rodzaje działań uznawanych za kwalifikowalne do uzyskania finansowania w ramach programu są w zasadzie podobne do działań objętych obecnym programem. Ich typologia została jednak uproszczona, a ich liczba ograniczona w celu zapewnienia większej elastyczności. Orientacyjny wykaz znajdujący się w załączniku 1 stanowi przegląd konkretnych działań, które mogłyby być finansowane w ramach programu.

W oparciu o wnioski z dotychczasowych doświadczeń zdobytych w ramach programu Fiscalis 2020 przy pomocy narzędzia, jakim są zespoły eksperckie, wniosek przewiduje szczególnie nacisk na ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach, która ma na celu pobudzanie ściślejszej współpracy operacyjnej i umożliwianie tworzenia głębokich i zintegrowanych form współpracy między państwami uczestniczącymi.

Nowością w stosunku do obecnego programu jest przepis dotyczący działań, które są niezbędne do dostosowania lub rozszerzenia europejskich systemów elektronicznych na współpracę z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem oraz z organizacjami

międzynarodowymi. Stanowi to łatwiejszy i prostszy mechanizm niż ten przewidziany w programie Fiscalis 2020, który nie zezwala na finansowanie jakichkolwiek zmian w europejskich systemach elektronicznych bez umowy międzynarodowej zawartej z odpowiednim państwem trzecim zgodnie z art. 218 TFUE. Aby zapewnić optymalny czas reakcji na ustanowienie takich wzajemnych połączeń z państwami trzecimi, wniosek umożliwia finansowanie niezbędnych dostosowań lub rozszerzeń i przyjęcie ustaleń administracyjnych z uwzględnieniem odpowiednich warunków, w tym ewentualnie należnego wkładu finansowego ze strony danego państwa trzeciego lub danej organizacji międzynarodowej. Byłoby to możliwe tylko wówczas, gdy dane działanie leży w interesie Unii.

Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji, w programie nadal będzie przewidziana możliwość zaangażowania jako ekspertów zewnętrznych przedstawicieli organów rządowych, w tym organów z państw trzecich, jak również przedstawicieli organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców lub społeczeństwa obywatelskiego, jeżeli będzie to korzystne dla działań służących realizacji celu programu.

Rozdział III – Dotacje

Realizacja programu będzie się odbywać za pośrednictwem najczęściej stosowanych mechanizmów wydatkowania środków z budżetu Unii, a mianowicie zamówień i dotacji. Jeśli chodzi o dotacje, wniosek przewiduje, że nie będą stosowane zaproszenia do składania wniosków w przypadku, gdy kwalifikującymi się podmiotami są organy podatkowe.

Podobnie jak w przeszłości w ramach programu należy finansować działania aż do 100 % ze względu na ich znaczną unijną wartość dodaną. W przypadku gdy dane działania wymagają przyznania dotacji, stopa współfinansowania mająca zastosowanie zostanie określona w programach prac.

Rozdział IV – Przepisy szczegółowe dotyczące działań w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT

Przepisy tego rozdziału mają na celu zapewnienie lepszych ram i zarządzania w zakresie działań dotyczących budowania zdolności teleinformatycznych prowadzonych w ramach programu. Opierając się na doświadczeniach z poprzednich programów Fiscalis i mając na uwadze coraz większą liczbę europejskich systemów elektronicznych, zaproponowano pewne nowości. Wprowadzono ulepszoną definicję „elementów wspólnych” i „elementów krajowych”, która lepiej odzwierciedla realia projektów IT i ich funkcjonalności. Wyszczególniono zadania ciężące z jednej strony na Komisji, a z drugiej strony na państwach członkowskich. Ponadto wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania, który ma być sporządzany przez Komisję w partnerstwie z państwami członkowskimi, pozwoli na lepsze planowanie zasobów budżetowych i ludzkich, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE. Wprowadzono dodatkowe obowiązki sprawozdawcze, aby umożliwić lepsze monitorowanie działań dotyczących budowania zdolności teleinformatycznych.

Rozdział V – Programowanie, monitorowanie, ocena i kontrola

Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny obejmować kilka lat. Jest to nowością w stosunku do obecnego programu Fiscalis 2020, który przewiduje roczne programy prac. Wieloletnie programy prac zmniejszą obciążenie administracyjne zarówno po stronie Komisji, jak i państw członkowskich, nie wpływając jednocześnie negatywnie na wdrażanie programu.

Komisję będzie wspierał Komitet ds. Programu Fiscalis (procedura sprawdzająca).

W załączniku 2 dodano wykaz podstawowych wskaźników w celu poprawy monitorowania programu i jego realizacji od samego początku. Komisja będzie uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu opracowania przepisów dotyczących ram monitorowania i oceny, w tym poprzez wprowadzenie zmian do załącznika 2 w celu zmiany lub uzupełnienia wykazu wskaźników w stosownych przypadkach.

Ocenę śródkresową i końcową przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

Rozdział VI – Wykonywanie przekazanych uprawnień i procedura komitetowa

Komisja jest uprawniona do przyjmowania przekazanych uprawnień w odniesieniu do przeglądu ram monitorowania wyników i związanych z nimi wskaźników.

Komisję będzie wspierał Komitet ds. Programu Fiscalis (procedura sprawdzająca).

Rozdział VII – Przepisy przejściowe i końcowe

Zapewnione będzie przekazywanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji różnorodnym grupom odbiorców, w tym mediom i ogółowi społeczeństwa,

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Program Fiscalis 2020, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013² i jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i państwami stowarzyszonymi, oraz programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i usprawnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Organy podatkowe państw uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tych programów, w tym w odniesieniu do ochrony finansowych i gospodarczych interesów państw członkowskich, Unii i podatników. Rozwiązanie problemów, jakie przewiduje się na najbliższe dziesięciolecie, nie będzie możliwe, jeśli państwa członkowskie nie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych lub intensywnie współpracować ze swoimi odpowiednikami.
- (2) Dzięki programowi Fiscalis 2020 państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym należy zapewnić kontynuację tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu Fiscalis („program”).
- (3) Zapewniając ramy dla działań, które wspierają jednolity rynek, sprzyjają konkurencyjności Unii i chronią interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich, program powinien przyczynić się do zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania oraz do zwalczania tych zjawisk, do zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw w przypadku transakcji

¹ Dz.U. C z, s. .

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

transgranicznych i ograniczania tych obciążeń, do osiągnięcia pełnego potencjału jednolitego rynku i wzmacniania konkurencyjności Unii oraz do promowania i wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych.

- (4) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na program, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a tymi państwami dotyczących ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych.
- (6) Do przedmiotowego programu ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [2018/XXX]⁴ („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (7) Działania stosowane w ramach programu Fiscalis 2020 okazały się właściwe i dlatego powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań. Poprzez współpracę i budowanie zdolności program Fiscalis powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów w dziedzinie opodatkowania.
- (8) Ze względu na coraz większą mobilność podatników, liczbę transakcji transgranicznych oraz umiędzynarodowienie instrumentów finansowych, które wykraczają daleko poza granice Unii, w interesie Unii lub państw członkowskich mogłoby leżeć wprowadzenie dostosowań lub rozszerzeń europejskich systemów elektronicznych na państwa trzecie niestowarzyszone z programem oraz organizacje międzynarodowe. W szczególności pozwoliłoby to uniknąć obciążenia administracyjnego i kosztów wynikających z opracowywania i eksploatacji dwóch podobnych systemów elektronicznych służących do, odpowiednio, unijnej i międzynarodowej wymiany informacji. W związku z tym, jeżeli jest to należycie uzasadnione przez taki interes, dostosowania lub rozszerzenia europejskich systemów elektronicznych na współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi powinny być kwalifikowalnymi kosztami w ramach programu.
- (9) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. Wspomniani eksperci zewnętrzni powinni być głównie przedstawicielami organów rządowych, w tym organów

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁴ COM(2016) 605 final.

z niestowarzyszonych państw trzecich, oraz przedstawicielami organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców, podatników i społeczeństwa obywatelskiego.

- (10) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE”⁵, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających politykę podatkową i organy podatkowe.
- (11) Największą część budżetu w ramach programu mają pochłonąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). W związku z tym przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich.
- (12) Obecnie nie ma wymogu sporządzania wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania („MASP-T”) w celu stworzenia spójnego i interoperacyjnego środowiska elektronicznego na potrzeby opodatkowania w Unii. Program powinien przewidywać opracowanie takiego MASP-T, aby zapewnić spójność i koordynację działań w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT.
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane za pomocą programów prac. Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny być tak skonstruowane, by obejmowały kilka lat. Przejście z rocznych programów prac na wieloletnie programy prac zmniejszy obciążenie administracyjne zarówno po stronie Komisji, jak i państw członkowskich.
- (14) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁶.
- (15) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁷ zachodzi potrzeba oceny niniejszego programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania instrumentu w terenie.
- (16) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki podatkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zmian w wykazie wskaźników

⁵ COM (2010) 700 final.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁸ oraz rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁹, (Euratom, WE) nr 2185/96¹⁰ i (UE) 2017/1939¹¹ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹². Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (18) Do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

¹⁰ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

¹¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.

- (19) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągania szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględniać przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez poszczególne państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, które w związku z tym należy uchylić,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

- 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania („program”).
- 2. Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „opodatkowanie” oznacza kwestie – w tym projektowanie, zarządzanie, egzekwowanie i przestrzeganie przepisów – związane następującymi podatkami i opłatami:

- a) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE¹³;
 - b) podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG¹⁴;
 - c) podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE¹⁵;
 - d) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE¹⁶;
 - e) inne podatki i opłaty, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE¹⁷, w stopniu, w jakim są one istotne z punktu widzenia jednolitego rynku i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 2) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty odpowiedzialne za opodatkowanie lub za działania związane z podatkami;
 - 3) „europejskie systemy elektroniczne” oznaczają systemy elektroniczne niezbędne do celów opodatkowania i do wykonywania zadań organów podatkowych;
 - 4) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii.

Artykuł 3

Cele programu

- 1. Ogólnym celem programu jest wspieranie organów podatkowych i opodatkowania w celu poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmacniania konkurencyjności Unii i ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich.
- 2. Szczegółowym celem programu jest wspieranie polityki podatkowej, współpracy w dziedzinie podatków i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.

¹³ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

¹⁵ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

¹⁶ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

¹⁷ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi 270 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz na ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

Program jest otwarty dla następujących państw trzecich:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami, pod warunkiem że państwa te osiągnęły dostateczny poziom zbliżenia właściwego prawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod Unii;
- c) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w porozumieniu szczegółowym obejmującym kwestie uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:
 - zapewnia właściwą równowagę między wkładem państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii a osiąganymi przez nie korzyściami;
 - określa warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. [21 ust. 5] rozporządzenia [2018/XXX] [nowego rozporządzenia finansowego];
 - nie przyznaje państwu trzeciemu mocy decyzyjnej w odniesieniu do programu;
 - gwarantuje Unii prawo do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony swoich interesów finansowych.

Artykuł 6

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród, zamówień oraz zwrotu kosztów podróży i kosztów pobytu ponoszonych przez ekspertów zewnętrznych.

ROZDZIAŁ II

KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) spotkania i podobne imprezy ad hoc;
 - b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach;
 - c) działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, w szczególności w zakresie opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych;
 - d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich;
 - e) działania wspierające i inne działania, w tym:
 - 1) badania;
 - 2) działania innowacyjne, w szczególności weryfikacje poprawności projektów, projekty pilotażowe i tworzenie prototypów;
 - 3) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
 - 4) wszelkie inne działania przewidziane w programach prac, o których mowa w art. 13, jakie są niezbędne do osiągnięcia celów lub zgodnie z celami określonymi w art. 3.

Możliwe formy działań, o których mowa w lit. a), b) i d), są przedstawione są w postaci niewyczerpującego wykazu w załączniku 1.

3. Działania polegające na opracowywaniu i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.

4. W przypadku gdy działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, o których mowa w ust. 2 lit. c), dotyczą opracowania i eksploatacji europejskiego systemu elektronicznego, do finansowania w ramach programu kwalifikują się tylko koszty związane z obowiązkami powierzonymi Komisji zgodnie z art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie ponoszą koszty związane z obowiązkami powierzonymi im zgodnie z art. 11 ust. 3.

Artykuł 8

Eksperti zewnętrzni

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego.
2. Koszty poniesione przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do zwrotu w ramach programu zgodnie z przepisami art. 238 rozporządzenia finansowego.
3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla danego działania, unikając przy tym wszelkich ewentualnych konfliktów interesów.

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 9

Przyznawanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
2. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, może również otrzymać wkład z niniejszego programu, pod warunkiem że wkład ten nie pokrywa tych samych kosztów. Przepisy każdego zaangażowanego unijnego programu stosuje się do wkładu tego programu w dane działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielania wsparcia.
3. Zgodnie z art. 198 lit. f) rozporządzenia finansowego te dotacje mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, w przypadku gdy kwalifikujące się podmioty są organami podatkowymi państw członkowskich oraz państw trzecich stowarzyszonych z programem, o których mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że warunki określone w tym artykule zostały spełnione.

Artykuł 10

Stopa współfinansowania

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.
2. W przypadku gdy działania wymagają przyznania dotacji, stopę współfinansowania mającą zastosowanie określa się w wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 13.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ W ZAKRESIE BUDOWANIA ZDOLNOŚCI W DZIEDZINIE TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ

Artykuł 11

Obowiązki

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.
2. Komisja zapewnia w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację wspólnych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
 - b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, wzajemne połączenie i ciągle doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;
 - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych na poziomie Unii w celu ich promowania i wdrażania na poziomie krajowym;
 - d) koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych w odniesieniu do ich interakcji z osobami trzecimi, z wyjątkiem działań mających na celu spełnienie wymogów krajowych;
 - e) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie Unii.
3. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację krajowych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
 - b) koordynację opracowania i eksploatacji krajowych elementów europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym;

- c) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie krajowym;
- d) regularne dostarczanie Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia poszczególnym organom lub przedsiębiorcom pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;
- e) wdrażanie europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym.

Artykuł 12

Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania (MASP-T)

1. Komisja sporządza i aktualizuje wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania, w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system, w całości lub w części, jest klasyfikowany jako:
 - a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;
 - b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
 - c) połączenie obu tych rodzajów.
2. Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania obejmuje także działania innowacyjne i pilotażowe, jak również wspieranie metodologii i narzędzi związanych z europejskimi systemami elektronicznymi.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań.
4. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdanie z postępów prac w realizacji wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Te sprawozdania roczne sporządza się w z góry ustalonym formacie.
5. Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ V

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE, OCENA i KONTROLA

Artykuł 13

Program prac

1. Program jest realizowany w ramach wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 108 rozporządzenia finansowego.
2. Wieloletnie programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 14

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku 2.
2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik 2 w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 15

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji programu.
3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 16

Audyty i dochodzenia

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w programie na mocy decyzji na podstawie umowy międzynarodowej lub na mocy jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, państwo trzecie przyznaje niezbędne prawa i wymagany dostęp właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, tak aby mogli oni w pełni realizować swoje kompetencje. W przypadku OLAF-u takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

ROZDZIAŁ VI

WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENI I PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Programu Fiscalis”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między tym programem a środkami przyjętymi w ramach poprzedniego programu, tj. na mocy rozporządzenia (UE) nr 1286/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)

Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Program będzie realizowany za pośrednictwem aktu wykonawczego dotyczącego przyjęcia wieloletniego programu prac. Przyjęcie zaplanowano na pierwszy kwartał 2021 r. po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Programu Fiscalis. Wieloletni program prac będzie realizowany poprzez zawieranie umów o udzielenie dotacji z beneficjentami i zawieranie umów w ramach zamówień publicznych z dostawcami usług, najpóźniej począwszy od drugiego kwartału 2021 r.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*)

Unijne i krajowe organy podatkowe wciąż zmagają się z problemem niedostatecznych zdolności działania i niedostatecznej współpracy – zarówno w ramach UE, jak i z państwami trzecimi – by móc wykonywać swoje zadania w sposób wydajny i skuteczny. Muszą one zapewnić szybką i jednolitą reakcję na pojawiające się problemy, takie jak oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania, cyfryzacja i nowe modele biznesowe, a równocześnie zapobiegać niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym w transakcjach transgranicznych zarówno dla obywateli, jak i przedsiębiorców. Tendencje te powodują ciągle nowe wyzwania w zakresie funkcjonowania i skuteczności działania krajowych organów podatkowych. Organy te domagają się

¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

lepszich i innowacyjnych sposobów wykonywania swojego głównego zadania, jakim jest pobór podatków, które zasilają bezpośrednio budżety krajowe, a pośrednio – budżet Unii. W związku z tym Komisja przedkłada wniosek dotyczący programu Fiscalis obejmującego środki i budżet, które będą wspierały politykę podatkową i organy podatkowe poprzez działania w zakresie budowania zdolności administracyjnych i zdolności w dziedzinie IT oraz współpracę operacyjną.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Zdecydowana większość proponowanego budżetu zostanie przeznaczona na działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT. Podstawą współpracy w dziedzinie opodatkowania jest bardzo dobrze zabezpieczona, specjalna sieć łączności, która gwarantuje, że każda administracja krajowa musi tylko raz podłączyć się do wspólnej infrastruktury, by móc dokonywać wymiany dowolnego rodzaju informacji. Gdyby tego typu infrastruktura nie była dostępna, państwa członkowskie musiałyby łączyć się 27 razy z systemami krajowymi każdego z pozostałych państw członkowskich.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W niniejszym wniosku uwzględniono zalecenia końcowej oceny programu Fiscalis 2013 oraz wstępne wyniki trwającej śródkresowej oceny programu Fiscalis 2020. Wynika z nich, że program zapewnia dużą unijną wartość dodaną, buduje zaufanie i wspiera ścisłą współpracę między państwami członkowskimi, a także współpracę z innymi państwami uczestniczącymi (państwa kandydujące i potencjalni kandydaci). Program ułatwia także wdrażanie prawodawstwa UE przy jednoczesnym zwiększaniu wydajności (poprzez łączenie zasobów), zwłaszcza w dziedzinie systemów elektronicznych (ponieważ interwencja na poziomie UE powoduje korzyści skali i obniżenie kosztów prac rozwojowych) i modułów szkoleniowych (ponieważ niektóre organy oceniają interwencję na poziomie UE jako oszczędność czasu i pieniędzy). Uczestnicy zgłaszali również wysokie i rosnące zainteresowanie wspólnymi działaniami (takimi jak w szczególności wizyty robocze, seminaria i warsztaty) jako skutecznymi narzędziami przyczyniającymi się do współpracy i do poprawy jakości wymiany informacji między organami podatkowymi. Ustanowienie zespołów ekspertów postrzegane jest jako skuteczne narzędzie do prowadzenia ściślejszej współpracy (regionalnej lub tematycznej) ze względu na szczególne ustalenia dotyczące ich finansowania i ich strukturę operacyjną. Niektórzy uczestnicy zwrócili uwagę na możliwość zwiększenia obecnego podziału środków na korzyść tego działania służącego budowaniu zdolności administracyjnych.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Niniejszy wniosek jest zgodny z innymi zaproponowanymi programami działań i funduszami UE, które realizują podobne cele w powiązanych dziedzinach:

- z programem „Cła”, w ramach którego wspiera się współpracę w dziedzinie cel;
- z Programem UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, który służy zwalczaniu nadużyć finansowych w celu ochrony interesów finansowych Unii zgodnie z art. 325 TFUE;
- z Programem na rzecz jednolitego rynku, w ramach którego wspiera się działania UE na rzecz lepszego funkcjonowania jednolitego rynku;

- z Programem wspierania reform, który pomaga poszczególnym krajom UE w budowaniu bardziej skutecznych instytucji, mocniejszych ram zarządzania i efektywnej administracji publicznej.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

☒ Ograniczony czas trwania

- ☒ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2021 r. do 31.12.2027 r.
- ☒ Okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania i od 2021 r. do 2030 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania²

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

NIE DOTYCZY

²

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Wpływ proponowanego programu Fiscalis zostanie oceniony w ramach oceny śródkresowej i końcowej, a także bieżącego monitorowania zestawu kluczowych ogólnych wskaźników skuteczności działania.

Rezultaty i produkty programu będą regularnie poddawane ocenie w ramach kompleksowego systemu monitorowania opartego na zdefiniowanych wskaźnikach pod kątem rozliczalności w odniesieniu do stosunku wartości do ceny. Dane służące do zmierzenia skuteczności działania będą pobierane z różnych narzędzi do gromadzenia danych, w tym z formularzy wypełnianych po przeprowadzeniu działań, formularzy oceny wydarzeń i regularnych sondaży urzędników podatkowych.

Z uwagi na to, że program odgrywa rolę wspierającą, pomagając organom uczestniczących państw w wymianie informacji i zwiększaniu ich zdolności, system monitorowania koncentruje się na obserwacji postępów działań w ramach programu w zakresie wskaźników na poziomie produktów. Tam, gdzie to możliwe, monitorowanie polega również na obserwacji wskaźników w dziedzinach związanych z ogólnymi celami programu.

Raz w roku Komisja sporządza sprawozdanie zawierające podsumowanie postępów programu w osiąganiu celów programu działania i związane z nimi wskaźniki produktu i rezultatu.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Program będzie wdrażany w systemie zarządzania bezpośredniego z uwagi na charakter działań w ramach programu oraz fakt, że jego beneficjentami są organy podatkowe oraz że państwa członkowskie mają suwerenność w dziedzinie podatków. Ten system zarządzania zapewnia najbardziej efektywny przydział zasobów finansowych oraz możliwie największy wpływ. Daje to Komisji zarówno elastyczność, jak i uprawnienia w odniesieniu do corocznej alokacji – na podstawie decyzji w sprawie finansowania – odpowiednich środków zgodnie z priorytetami uzgodnionymi z państwami członkowskimi w ramach procedury komitetowej, w tym także nowych potrzeb.

Program będzie realizowany głównie za pośrednictwem zamówień oraz – w mniejszym stopniu – za pośrednictwem umów o udzielenie dotacji z administracjami krajowymi.

W przypadku zamówień zasady płatności są w pełni zgodne z normami instytucjonalnymi (bez płatności zaliczkowych; wszystkie płatności są uzależnione od odbioru wcześniej zdefiniowanych wyników).

W przypadku dotacji przewiduje się płatności zaliczkowe w wysokości do 90 %. Płatności ostateczne/odzyskania środków są w przypadku dotacji dokonywane na podstawie sprawozdań finansowych połączonych z audytami ex post na miejscu.

System kontroli udzielania zamówień opiera się na szczegółowej weryfikacji ex ante 100 % wszystkich transakcji, w związku z czym wyklucza się jakikolwiek błąd w momencie płatności.

W odniesieniu do dotacji strategia kontroli zakłada podejście dwukierunkowe:

1) sprawozdania finansowe administracji krajowych są zamykane po szybkim przeglądzie dokumentacji, po której następuje płatność końcowa lub nakaz odzyskania środków (dzięki czemu zmniejszają się opóźnienia w płatnościach). Te płatności/nakazy odzyskania środków są nadal weryfikowane w ramach zwykłych kontroli ex ante odbywających się w obiegu środków finansowych (weryfikacja ex ante 100 % transakcji);

2) do wyżej wspomnianych kontroli dochodzą audyty ex post na miejscu w państwach członkowskich. DG TAXUD zamierza przeprowadzać audyty na miejscu w 3 do 5 państwach członkowskich rocznie, tak by do końca okresu programowania objąć nimi większość państw uczestniczących.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Ryzyko związane z transakcjami finansowymi w ramach realizacji programu jest ograniczone.

1) W przypadku zamówień większość transakcji (głównie związanych z opracowywaniem i eksploatacją systemów elektronicznych) jest realizowana na podstawie obowiązujących umów ramowych lub poprzez współdelegowanie do innych służb Komisji.

Ogólny system kontroli w DG TAXUD (oparty na szczegółowej weryfikacji ex ante 100 % odnośnych transakcji) pozwolił utrzymać poziom błędów w poprzednim programie znacznie poniżej progu istotności (tj. na szacowanym poziomie 0,5 %). Ten system kontroli będzie nadal wykorzystywany i stosowany do wszystkich transakcji w ramach nowego programu, co zapewni utrzymanie poziomu błędów znacznie poniżej progu istotności.

2) W przypadku dotacji transakcje charakteryzują się podobnie niskim poziomem ryzyka, w szczególności ze względu na to, że:

- beneficjentami są organy podatkowe państw członkowskich oraz państw kandydujących i potencjalnych kandydatów, a w takim przypadku nie ogłasza się zaproszeń do składania wniosków;
- wydatki są związane głównie z licznymi działaniami o stosunkowo niewielkich kwotach zaangażowanych w dane działanie (głównie zwroty kosztów podróży i kosztów pobytu);
- obowiązkowe jest stosowanie ART2 (elektronicznego systemu do monitorowania wydatków) w odniesieniu do działań i sporządzania sprawozdań finansowych – system ten zawiera określone kontrole;
- wszystkie projekty i działania w ramach programu są zatwierdzane ex ante przez DG TAXUD, a kontrole dotyczące etapów wyboru i zawierania umów zapewniają legalność i prawidłowość zobowiązań dotyczących dotacji;
- analiza najbardziej powszechnych błędów wykrytych podczas poprzednich weryfikacji ex post lub audytów ex post na miejscu potwierdza, że związane z nimi transakcje finansowe charakteryzują się niskim ryzykiem.

W ramach poprzedniego programu poziom błędu w przypadku części wdrażanej za pośrednictwem dotacji leżał także cały czas poniżej progu istotności (tj. około 1 %). Ten system kontroli będzie nadal stosowany, zapewniając tym samym utrzymanie poziomu błędu znacznie poniżej progu istotności.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Całkowity roczny koszt kontroli w ramach poprzedniego programu stanowił jednolicie około 1,5 % wartości programu (stosunek kosztów wszystkich kontroli (zamówień i dotacji) do wypłat dokonanych w ciągu roku) i uznaje się go za opłacalny.

Ryzyko błędu, jak wskazano powyżej, jest ograniczone z uwagi na charakter i metody wdrażania odnośnych transakcji finansowych. Ponadto globalny system kontroli wewnętrznej, którego podstawą jest w szczególności weryfikacja ex ante, ma na celu wyeliminowanie wszystkich potencjalnych błędów przed dokonaniem płatności/zamknięcia.

Kontrole ex post na miejscu w odniesieniu do dotacji dodatkowo zmniejszają potencjalne ryzyko błędu w płatnościach/zamknięciu ze względu na ich silny efekt odstraszający.

Strategia kontroli zastosowana w ramach poprzedniego programu okazała się skuteczna i wydajna, a koszty kontroli były ograniczone.

Biorąc pod uwagę, że w nowym programie zostanie zastosowany ten sam system kontroli, przewidywane koszty kontroli i spodziewany poziom ryzyka błędu przy płatności/zamknięciu będą w przypadku nowego programu podobne.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Strategia DG TAXUD dotycząca zwalczania nadużyć finansowych koncentruje się na rozwijaniu silnej kultury przeciwdziałania nadużyciom finansowym w DG TAXUD poprzez działania na rzecz podnoszenia świadomości na temat potencjalnych zagrożeń i etycznego postępowania wśród pracowników DG TAXUD. Ponadto strategia ta obejmuje aktywną współpracę z OLAF-em i włączenie aspektów nadużyć finansowych do cyklu planowania i programowania strategicznego tej dyrekcji generalnej.

Mając na uwadze, że program będzie wdrażany (głównie) poprzez zamówienia, podczas wdrażania programu stosowany będzie przede wszystkim cel 3 strategii DG TAXUD dotyczącej zwalczania nadużyć finansowych (tj. „Podnoszenie świadomości na temat możliwego konfliktu interesów w kontaktach z zewnętrznymi osobami trzecimi, takimi jak lobbyści, oferenci i wykonawcy”) z głównym naciskiem na 1) prowadzenie rejestru kontaktów z lobbystami, 2) scentralizowane zarządzanie procedurami zamówień i kontaktami z oferentami i 3) specjalne szkolenia dotyczące kontaktów z lobbystami. Przed udzieleniem zamówienia (i każdą transakcją finansową) będą ponadto prowadzone obowiązkowe wyszukiwania w systemie wczesnego wykrywania i wykluczania pod kątem wszelkich potencjalnych nadużyć finansowych i nieprawidłowości.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ¹	państw EFTA ²	państw kandydujących ³	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
1	03.01 Jednolity rynek – Linia administracyjna					
	03.04 Jednolity rynek – Współpraca w dziedzinie opodatkowania (FISCALIS)	Zróżn.	NIE	TAK	TAK	NIE

¹ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³ Państwa kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			1	„Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa”							
			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
Środki operacyjne (w podziale na linie budżetowe wymienione w pkt 3.1)	Środki na zobowiązania	(1)	33,202	34,036	35,326	37,122	39,494	42,540	46,180		267,900
	Środki na płatności	(2)	7,957	24,607	31,141	33,479	35,699	38,342	41,504	55,171	267,900
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ¹	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300		2,100
OGÓŁEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1+3	33,502	34,336	35,626	37,422	39,794	42,840	46,480		270,000
	Środki na płatności	=2+3	8,257	24,907	31,441	33,779	35,999	38,642	41,804	55,171	270,000

¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie		6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556		45,892
Pozostałe wydatki administracyjne		0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303		2,121
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859		48,013

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	40,361	41,195	42,485	44,281	46,653	49,699	53,339		318,013
	Środki na płatności	15,116	31,766	38,300	40,638	42,858	45,501	48,663	55,171	318,013

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	45,892
Pozostałe wydatki administracyjne	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	2,121
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	48,013

Poza DZIAŁEM 7¹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	2,100
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	2,100

OGÓŁEM	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	50,113
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	42	42	42	42	42	42	42
W delegaturach							
Badania naukowe							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED²							
Dział 7							
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali	7	7	7	7	7	7
	- w delegaturach						
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ³	- w centrali						
	- w delegaturach						
Badania naukowe							
Inne (określić)							
OGÓŁEM	49	49	49	49	49	49	49

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Dane liczbowe obejmują zarówno personel zajmujący się bezpośrednim zarządzaniem programem i jego wdrażaniem, jak i personel pracujący w obszarach polityki wspieranych/finansowanych w ramach programu.
Personel zewnętrzny	Dane liczbowe obejmują zarówno personel zajmujący się bezpośrednim zarządzaniem programem i jego wdrażaniem, jak i personel pracujący w obszarach polityki wspieranych/finansowanych w ramach programu.

² CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

³ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- ☒ wpływ na zasoby własne
- ☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ¹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artykuł							

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

nie dotyczy

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

Program może pośrednio wpłynąć na dochody UE w związku z tym, że poprawa skuteczności działania krajowych organów podatkowych może prowadzić do – między innymi – wzrostu pobieranych kwot podatku VAT. Wpływu tego nie można jednak przedstawić liczbowo.

¹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu kosztów poboru.